

Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej**(Sprawa C-331/12)**

(2012/C 287/44)

Język postępowania: polski

Strony*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (Przedstawiciele: P. Hetsch, L. Nicolae i J. Hottiaux, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Rzeczpospolita Polska**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu europejskiego i Rady 2009/136/WE zmieniającej dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, dyrektywę 2002/58/WE dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art.4 teże dyrektywy;
- nałożenie na Rzeczpospolitą Polskę zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE okresowej kary pieniężnej za uchybienie obowiązkowi poinformowania o środkach transpozycji dyrektywy 2009/136/WE o dziennej stawce w wysokości 56 095,2 EUR i naliczanej od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął dnia 25 maja 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 337, s. 11**Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej****(Sprawa C-332/12)**

(2012/C 287/45)

Język postępowania: polski

Strony*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (Przedstawiciele: P. Hetsch, L. Nicolae i J. Hottiaux, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Rzeczpospolita Polska**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2009/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. ustanawiającej podstawowe zasady regulujące dochodzenia w sprawach wypadków w sektorze transportu morskiego i zmieniającej dyrektywę Rady 1999/35/WE oraz dyrektywę 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady,⁽¹⁾ a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 25 teże dyrektywy;
- nałożenie na Rzeczpospolitą Polskę zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE okresowej kary pieniężnej za uchybienie obowiązkowi poinformowania o środkach transpozycji dyrektywy 2009/18/WE o dziennej stawce w wysokości 56 095,2 EUR i naliczanej od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął dnia 17 czerwca 2011 r.

⁽¹⁾ Dz. U. L 131 s. 114**Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej****(Sprawa C-333/12)**

(2012/C 287/46)

Język postępowania: polski

Strony*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (Przedstawiciele: P. Hetsch, C. Vrignon i J. Hottiaux, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Rzeczpospolita Polska**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającej dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 3 teże dyrektywy;

- nałożenie na Rzeczpospolitą Polskę zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE okresowej kary pieniężnej za uchybienie obowiązku poinformowania o środkach transpozycji dyrektywy 2007/65/WE o dziennej stawce w wysokości 112 190,40 EUR i naliczanej od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie;
- obciążenie Rzeczpospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął dnia 19 grudnia 2011 r.

(¹) Dz. U. L 332 s. 27

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 16 lipca 2012 r. — Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser przeciwko Manova A/S

(Sprawa C-336/12)

(2012/C 287/47)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Østre Landsret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser

Strona pozwana: Manova A/S

Pytanie prejudycjalne

Czy ustanowiona w prawie Unii Europejskiej zasada równego traktowania oznacza, że po upływie terminu dokonywania zgłoszeń udziału w postępowaniu przetargowym instytucja zamawiająca nie może otrzymać wymaganej w ogłoszeniu o przetargu informacji dotyczącej ostatniego opublikowanego sprawozdania finansowego, jeżeli dany oferent nie załączył takiej informacji do swojego zgłoszenia?

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 8 maja 2012 r. w sprawie T-101/11 Mizuno KK przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 17 lipca 2012 r. przez Mizuno KK

(Sprawa C-341/12 P)

(2012/C 287/48)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Mizuno KK (przedstawiciele: adwokaci T. Wessing, T. Raab i H. Lauf)

Druhá strana postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 8 maja 2012 r. w sprawie T-101/11 oraz stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie R 0821/2010-1;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania w pierwszej instancji i kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie zostało wniesione od wyroku Sądu z dnia 8 maja 2012 r. w sprawie T-101/11, na mocy którego oddalona została skarga wnoszącej odwołanie na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 20 grudnia 2010 r. (sprawa R 0821/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Golfino AG a Mizuno KK.

Wnosząca odwołanie uzasadnia je w sposób następujący:

Ustalenia Sądu dotyczące zakresu ochrony oraz charakteru odróżniającego istniejącego już graficznego znaku towarowego przedstawiającego literę „G” i symbol „+” są błędne pod względem prawnym. Sąd nieprawidłowo wyszedł z założenia, że połączenie tych dwóch elementów nie ma żadnego znaczenia.

Przyjmując takie założenie Sąd błędnie stwierdził istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku istniejącego już znaku i zgłoszonego przez wnoszącą odwołanie graficznego znaku towarowego, składającego się z litery „G”, symbolu „+” oraz z symbolu strzałki, ponieważ przy ocenie podobieństwa skupił się nie na całościowym wrażeniu wywieranym przez te dwa znaki, tylko na ich poszczególnych elementach.

Ponadto Sąd nieprawidłowo przyjął, że podobieństwo obu liter „G” występującej w obu graficznych znakach towarowych jest bardziej istotne niż ich inne i odmiennie części składowe. Gdyby Sąd dokonał właściwej oceny, to nie skupiłby się na oderwanej literze „G”, tylko na ogólnej symbolice.

Chociaż prawdą jest, że kolidujące ze sobą znaki towarowe składają się z fonemu/g/, to szczególny charakter tych znaków wynika jednoznacznie z ich graficznej, a nie fonetycznej postaci. Dlatego też w ich przypadku nie można stwierdzić prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.